

slag, men utvivlsomt er der noget i de forelagte Forslag, som, om der blev stemt om dem, vilde blive vedtaget af den nuværende Rigsdagssamling og ogsaa vilde blive vedtaget i den næste Rigsdagssamling, hvis Afgørelsen opsættes til den. Men i alle Tilfælde: den nuværende Rigsdagssamling har fuld Myndighed til at vedtage, hvad den vil, samtlige Forslag, om den vil. Nu siger jeg, naar det er givet, at visse af disse Anlæg, der her er Tale om, ville kunne gennemføres saavel af den nuværende Rigsdag som ogsaa af Rigsdagen med det kommende Folketing, var det saa ikke rimeligt, at vi for at bøde paa det Forhold, jeg nylig har nævnt, ved en rask Beslutning, uden lang Tids Tøven, kunde tage nogle af disse Forslag ud og sætte dem i Værk og derved give i Hundredevis af Arbejdere Beskæftigelse og befri dem for Arbejdsløshedens sørgelige Følger.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgekreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Det ærede Medlem, som nys talte, citerede af „Socialdemokratisk Bibliotek“ nogle Udtalelser, af hvilke han vilde søge at godtgøre, at Socialdemokraterne her i Danmark ikke kunde have den fornødne Fædrelandskærlighed. Det ærede Medlem burde have oplyst, at det paagældende Citat stammer fra den tyske Socialdemokrat Wilhelm Liebknecht, der siger: Arbejderne have intet Fædreland, man kan ikke fratage dem, hvad de ikke have. I det Tilfælde, at det ærede Medlem vilde undersøge nærmere, hvad Liebknechts Tale gaar ud paa, vilde han finde, at det netop er de fortvivlede sociale Forhold, der berøve Arbejderne Virksomhed, som bære Skylden for, at Arbejderne ikke kunne se paa samme Maade paa Fædrelandet som de, der sidde og have det godt. Og jeg gad spørge, om det ærede Medlem ikke muligvis kunde tænke sig, at de 25,000 Mand, som for Øjeblikket gaa ledige, neppe kunne nære nogen særlig Fædrelandskærlighed til et Fædreland, som ikke er bedre indrettet, end at det ikke evner at skaffe dem Føde. Dette Fædreland, der er bygget paa et System, som det ærede Medlem og hans Parti og hele den Maade, hvorpaa der arbejdes fra den Side, bære Ansvaret for, kan ikke sikre Arbejderne Udkommet. Det er jo ikke Arbejdernes egen Skyld, at de ikke have Arbejde, det er det Samfundssystem, det ærede Medlem og hans Partifæller opretholde, der bærer Skylden.

Det ærede Medlem var saa elskværdigt at anvise Arbejderne Arbejde, idet han sagde, at de kunde bygge Fæstninger. Jeg gad vide, om det ærede Medlem nogetsteds kan finde, at Fæstningsarbejde har været et Middel til at forbedre Samfundstilstandene, om han kan finde, at Militarismen overhovedet egner sig til at blive et Produktionssystem, som kan give Arbejderne Udkommet og sikre Samfundet en rolig Udvikling. Er det ikke saaledes, at hele det Europa, der rustet sig, netop sukker under Rustningerne, netop lider under, at man forhøjer Skatterne for stadig at kunne ruste og bygge Fæstninger. Det er sandelig en daarlig Samfundskonometri, det ærede Medlem har anbefalet Arbejderne. Jeg antager, de ville betakke sig for det ærede Medlems Anvisning her. I øvrigt vil jeg sige, at Liebknecht har Æren for, naar man taler om Fædrelandskærlighed, at være en af de Socialdemokrater, der forsvarede den danske Nationalitet i Nordslesvig.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgekreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgekreds (Ellinger) lagde mig en Udtalelse i Munden, hvis Rigtighed jeg ikke kan anerkende, og jeg griber derfor Lejligheden til at korrigere et Citat, som jeg har set er løbet rundt i forskellige Blade. Min Udtalelse faldt i et politisk Møde i Sydsjælland og gik i det væsentlige ud paa, at jeg hævdede, at vi i det daglige Liv jo ere komne bort fra dette, at den enkelte gaar rundt med Revolver og Bøsse. Hvorfor skulle vi saa som Stater vedblive at se paa hinanden som de, der ere besjælede af Rovdriftslyster, saaledes at det er nødvendigt at ofre Millioner efter Millioner paa at ruste os og bygge Fæstninger og holde Soldater. Jeg føjer til, at hvis det var saaledes, at vi Socialdemokrater havde den Mening, at Tyskland eller en anden Nation var besjælet af en saadan Rovdrift og vilde overfalde os og berøve os de Goder, vi eje, saa vilde vi Socialdemokrater sikkert ogsaa sætte os derimod. Men vi have ikke den Tro. Vi tro ikke paa, at andre Nationer ere besjælede af saadanne Lyster. Vi tro ikke paa de Raab, der lyde om, at der er Røvere ude i Skoven. Der er slet ingen Røvere i Skoven. Saadan omtrent var mine Udtalelser, og i det Punkt staar jeg enig med mine Partifæller, alle